

Fodor András, Pék Pál mentorából vált barátta s az 1980-as, kilencvenes években folyamatos levelezésükből kitűnik, folyamatosan keresték, figyelték és segítették egymást, persze elsősorban Fodor András Pék Pált. Ebbe a barátságba szövődött bele természetes módon Tüskés Tibor is, aki a levél írása idején a Somogy főszerkesztője volt. A levelek egyre hosszabbak és részletesebbek voltak, a levélváltás sűrűsége pedig attól függött jószerivel, hogy Fodor András mikor ért rá válaszolni.

Most egy 1995. májusi 14-i levelet idézünk, ahol a folyóirat-szerkesztés egy-két mozzanata is említődik, illetve Fodor András *A hetvenes évek* (Napló 1975-1979) és *A révkalauz lámpái* tanulmánykötete. Ez utóbbiban jelent meg a barát tollából a *Pék Pál költői útja* című írás a *Nyár füstje* kötet kapcsán.

A levél teljes szövege:

Kedves Pali, lehet, hogy már az ápr. 20-i levelemben megírtam, de a biztonság kedvéért újra jelzem, hogy verseidet, mind a négyet szeretném közölni. (Ezévi 5. vagy 6. szám) Úgy maradhat ki valamelyikük, ha a tördelésbe nem fér bele; ilyesmi legalábbis előfordul nagyritkán.

Április 27-én leadtam *A HETVENES ÉVEK* teljes kéziratát (majdnem 2000 gépelt oldal) s most végre van egy kis időm egyéb tartozásaim (levelezés!) enyhítésére.

Köszönöm a *Révkalauz lámpáiról* írt becsülő soraidat, már visszhangokból is az derül ki, hogy érdemes volt a rendhagyó kötetet vízre bocsájtani (hogy stílusosan fejezzem ki magam).

Amint látod – s a legfrissebb szám még inkább bizonyítja –, Tüskés Tibor remekül látja el a főszerkesztői feladatait. Erre szokták mondani, hogy „sui generis genius”. Erre született. Őten nem tudnának ennyi koncepciót összehozni, ami belőle egymagától jön. Sajnos egészségileg nincs jól. A gerinc körüli idegbántalmak operálással fenyegetik. Próbálja halasztani., kikerülni. Kétlem, hogy ez sikerül...

Aggódni tehát most érte kell.

Sajnos, nem tudom, milyen esélyeid vannak az IRAT-nál. Ebbe nincs beleszólásom.

Szeretettel öllelek: Bandi

